

FRA-sajtóközlemény

Bécs/Hága, 2013. május 17.

Az európai LMBT-közösségben gyakori a félelem, az elszigeteltség és a megkülönböztetés

Az Európai Unió területén megkérdezett, több mint 93 000 LMBT-személy tapasztalatai

Az LMBT-személyekkel szembeni gyűlölet-bűncselekmények és megkülönböztetés témájában végzett eddigi legnagyobb szabású uniós felmérés azt mutatja, hogy a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LMBT) személyek közül sokan nem vállalhatják fel magukat a mindennapi életben. Gyakran titkolják az identitásukat, elzárkózva, sőt esetenként félelemben élnek. Mások megkülönböztetéssel vagy akár erőszakkal is szembesülnek, ha vállalják önmagukat. A felmérést az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) készítette. Az eredmények nyomatékossítják, hogy védeni és támogatni kell az LMBT-személyek alapvető jogait, hogy ők is méltó módon élhessenek.

„Mindenkinek meg kell adni a lehetőséget, hogy szabadnak érezze magát, otthon éppúgy, mint a munkahelyen, iskolában vagy a nyilvános helyeken, tudjuk azonban, hogy az LMBT-személyek számára ez gyakran nem adatik meg. A FRA felméréséből származó eredmények azt mutatják, hogy a félelem, az elszigeteltség és a megkülönböztetés gyakori jelenség az európai LMBT-közösségben” – mondta Morten Kjaerum, a FRA igazgatója. „Az EU egész területére kiterjedő fellépésre van szükség, hogy megszüntessük az akadályokat, véget vessünk a gyűlöletnek és olyan társadalmat hozunk létre, amelyben szexuális irányultságától vagy nemi identitásától függetlenül mindenki teljes körű jogokkal rendelkezik.”

Néhány példa az LMBT-személyek által tapasztalt gyakori nehézségek közül:

- **Iskoláztatás:** 3 LMBT-válaszadó közül kettő az iskolában titkolta vagy álcázta az LMBT voltát. Legalább 60%-uk személyesen is tapasztalt negatív megjegyzéseket vagy viselkedést amiatt, hogy LMBT, miközben minden uniós tagállamban 80% felett volt azoknak az aránya, akik fel tudtak idézni LMBT-fiatalokat ért iskolai zaklatást vagy negatív megnyilvánulásokat. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy az LMBT-diákok biztonságban érezzék magukat az iskolában, mivel gyakran itt kezdődnek a negatív LMBT-tapasztalatok, a társadalmi előítéletek és a kirekesztés. Ebbe a tanároknak és tanulóknak szóló, LMBT témájú figyelemfelhívó kampányok és a homofób zaklatás elleni politika is beletartozhat.
- **Munkavállalás:** A válaszadók 19%-a érezte úgy, hogy az uniós jog szerinti jogi védelem ellenére a munkahelyén vagy álláskeresőskor megkülönböztetést alkalmaztak vele szemben. Ez hangsúlyozza, hogy az EU egész területén fel kell lépni a mindennapi életben, alapvető jogaik gyakorlása során az LMBT-személyek előtt álló akadályok sokasága ellen.
- **Félelem:** A felmérésre válaszoló LMBT-személyek 26%-át érte támadás vagy erőszakkal való fenyegetés az elmúlt öt évben. Az összes EU-tagállam összesítésében a válaszadók 66%-a nyilatkozta azt, hogy nyilvános helyen nem meri megfogni az azonos nemű partnere kezét. A meleg és biszexuális férfi válaszadók körében 75% körül volt ez az arány. Ez azt mutatja, hogy az EU egészében és országos szinten is szükség van az LMBT-áldozatok elismerésére és védelmére, hogy le lehessen küzdeni a zaklatást és a gyűlölet-bűncselekményeket, amelyek miatt az LMBT-személyek félelemben élnek. Ebbe beletartozhat a rendőröknek szóló képzés, az

áldozattámogató szolgáltatások, valamint a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények elleni törvények.

A felmérésből az is kiderül, hogy az LMBT-válaszadók közül is a transznemű személyek a leginkább érintettek, mivel ők tapasztalnak leggyakrabban a személyük ellen irányuló megkülönböztetést, különösen a foglalkoztatásban és az egészségügyi ellátásban. Körülbelül 30%-uk nyilatkozott úgy, hogy a felmérést megelőző évben háromnál több alkalommal esett áldozatul erőszaknak vagy erőszakkal való fenyegetésnek.

Azt is sikerült kimutatni, hogy a megkülönböztetés és a gyűlölet-bűncselekmények eseteinek jelentős részét nem jelentik be. Ez annak ellenére igaz, hogy a válaszadók 56%-a tud a szexuális irányultság vagy nemi identitás alapján történő megkülönböztetést tiltó törvényekről. Az erőszakos cselekmények és a zaklatás áldozatainak fele úgy érezte, hogy a rendőrség semmit sem tenne. Ez a minta nem kizárólag a vizsgált LMBT-csoportra jellemző. A FRA más csoportokban, például az etnikai kisebbségek tagjai között is megfigyelte a bejelentett esetek ténylegestől elmaradó arányát (lásd a [FRA gyűlölet-bűncselekményekről szóló jelentéseit](#), 2012).

A felmérésben arról kérdezték az LMBT-személyeket, hogy a szexuális irányultságuk vagy nemi identitásuk miatt tapasztaltak-e megkülönböztetést, erőszakot, szóbeli sértést vagy gyűlöletbeszédet. Azt is meg kellett jelölniük, hogy ezekre az incidensekre hol került sor, például az iskolában, munkahelyen, az egészségügyi ellátásban vagy nyilvános helyeken.

A felmérés eredményeinek elemzését két jelentés tartalmazza. A jelentések alapul fognak szolgálni az LMBT-személyek helyzetének javítására irányuló jogszabályok és szakpolitikák megvitatásához az EU-ban és a tagállamokban.

A jelentéseket itt olvashatja el:

- [Az uniós LMBT-felmérés eredményei: áttekintés, amely egyszerű ábrák segítségével mutatja be a legfontosabb megállapításokat.](#)

Kérjük, további információért forduljon hozzánk: media@fra.europa.eu

Tel.: +43 1 580 30 642; lásd még a [kapcsolódó médiafeljegyzést](#), [tájékoztatót](#) és [online adatismertetőt](#) (ahol az egyes EU-tagállamok eredményeit is meg lehet tekinteni).

Megjegyzések a szerkesztőknek:

- Az online felmérést az EU és Horvátország területéről több mint 93 000, 18 évesnél idősebb LMBT-személy töltötte ki. A felmérés lebonyolításának részletes ismertetését lásd a [technikai jelentésben](#).
- A felmérés eredményeit 2013. május 17-én, a homofóbia és transzfóbia elleni világnap alkalmából a holland kormány által rendezett hágai konferencián mutatjuk be.
- A FRA 2007 óta végez szociológiai-jogi kutatásokat az LMBT-személyek alapvető jogainak témájában. Bővebb felvilágosításért lásd a [FRA weboldalát](#).
- Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) bizonyítékokon alapuló tanácsadással segíti az uniós és nemzeti szintű döntéshozókat, ezáltal hozzájárul az alapvető jogokkal kapcsolatos tájékozottabb, célzottabb vitákhoz, szakpolitikákhoz és jogszabályokhoz.